

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Olomouci v hlavním líčení konaném dne 22.04.2013 samosoudcem
Mgr. Petrem Bednářem rozhodl t a k t o :

Obžalovaný

Libor Chlebík

nar. 15.10.1979 v Zábřehu, bez pracovního poměru, trvale bytem Huzová 325, okr.
Olomouc, adresa pro účely doručování Huzová 322 (u paní Vachové), okr. Olomouc,

je v i n e n , ž e

v době od července 2007 do dubna 2011 včetně jako jednatel společnosti GBR Stav, s.r.o.,
IČ: 27188825 se sídlem Ztracená 269/36, Olomouc, k její škodě utratil pro sebe částku
259.293,- Kč, když uložil nájemníkům domu č. p. 129 na ul. U Horní brány ve Šternberku,
okr. Olomouc, který byl ve vlastnictví poškozené společnosti GBR Stav, s.r.o., a to Haně
Růžickové, Jaroslavu Crhákovi a Heleně Davidové, aby nájemné od července 2007 platili
jemu a později, od října 2007 je zasílali na jeho účet č. 3200336805/6800 vedený u
Volksbank CZ, a. s., což oni provedli,

t e d y : přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku větší
škodu,

č í m ž s p á c h a l

přečin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 206 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **16 (šestnáct) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dva) roky**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit **Mgr. Bohdaně Šocové**, insolvenční správkyni dlužníka GBR Stav s.r.o. v likvidaci, IČ: 27188825, Ztracená 36, se sídlem insolvenční správkyně na adrese Olomouc, Palackého 11, částku 254.769,-- Kč, přičemž podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený odkazuje se zbytkem nároku o náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d ě n í

Důkazy provedenými v hlavním líčení soud zjistil skutkový děj jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku. Původní rozsudek ze dne 16.10.2012 byl zrušen v odvolacím řízení a to zejména s ohledem na v mezidobí vyhlášenou amnestii. V novém hlavním líčení pak soud rozhodl o vině stejně, nově bylo rozhodnuto o trestu s ohledem na nově zjištěné skutečnosti. Oproti podané obžalobě došlo k úpravě skutkové věty, když bylo prokázáno, že již za červenec 2007 obžalovaný převzal nájemné a tím pádem celková výše škody byla zvýšena na částku 259.293,-- Kč. Právní kvalifikace zůstává beze změn.

Obžalovaný Libor Chlebík vypověděl, že účast ve firmě GBR Stav byla, že jsem koupil firmu od paní Němcové, měla být bez dluhů, koupil jsem to v roce 2008 nebo 2009, už přesně nevím. Já jsem to chtěl za účelem provozování stavebních prací, načež po přepisu, i ten přepis byl strašně rychlý, jsem zjistil, že firma je velice zadlužená, dával jsem návrh na zpětvzetí ke Krajskému soudu do Ostravy, soud mi nevyhověl, už asi dva dny po přepisu mi přišel dopis, že firma je přepsaná, z čehož jsem usoudil, že si někdo ze mě udělal bílého koně. Stav společnosti jsem si ověřoval, ale co mi bylo předloženo bylo v pořádku, bylo tam pár faktur, vůči té částce, kterou jsem potom zjistil jak je firma zadlužená je banalita. Já jsem byl jako jediný jednatel i majitel společnosti. Kromě toho, že mi nájemníci platili na můj osobní účet peníze, tak firma nevydělávala vůbec nic, protože jsem usoudil, že to nemá význam vydělávat, když jsem zjistil, že z toho stejně nic nebude. Snažil jsem se s paní Němcovou přes Krajský soud v Ostravě domluvit. Cítil jsem se jako podvedený, trestní oznámení jsem nepodával, protože když jsem toto začal řešit tak jsem lítal po finančním úřadě, veškeré účetnictví jsem předal na finančním úřadě a že finanční úřad to bude řešit. Usoudil jsem, že se bude něco dít, takže jsem čekal jak to dopadne, ale dosud jsem nijak vyrozuměn nebyl. Společnost je v likvidaci. Pokud jde o majetek společnosti tak kromě toho domu společnost nevlastní nic, všechno bylo vybrané předchozí jednatelkou. Od počátku jsem věděl, že společnost je majitelem toho domu ve Šternberku. Tam jsem převzal původní nájemní smlouvy s tím, že rok, dva na to, jsem tam zvedl nájem. S nájemníky jsem jednal osobně, řekl jsem jim, že jsem nový majitel domu, respektive moje firma a oni sami se mě ptali kam mají posílat nájemné a to už jsem věděl, že je firma zadlužená velice, tak jsem založil svůj účet, kdyby se to posílalo na firemní účet, tak by neměli nic, protože z toho se platil plyn, voda. Nevzpomínám si jestli jsem jim řekl, že je to můj soukromý účet a ne účet společnosti. Penězma jsem platil služby, cesty co jsem lítal po firmách, které mě uháněly kvůli firmě GBR Stav. Platil jsem si z toho cestové, když jsem jezdil po těch firmách, které po mě vymáhaly dluhy. Nemám přehled o tom kolik takto bylo na nájemné vybráno. Na účtu už nic není, když tam začaly zůstat

peníze, tak mi na to skočil exekutor za moje osobní dluhy. Já jsem měl úvěr, neměl jsem na splácení úvěru, byly to asi dvě nebo tři společnosti, víc si nevzpomínám. Na návrh státního zástupce se obžalovanému předkládá č.l. 14 a k tomu obžalovaný uvádí: je to můj podpis, byly to první nájem než jsem si založil účet, bylo to jednou za měsíc září než jsem si založil účet, pak to chodilo všechno na účet. Dále č.l. 118 a k tomu obžalovaný uvádí: bylo to všechno v září, protože sami nájemci říkali, že jsou ve skluzu, takže zaplatili srpen a září najednou. Pokud je zde uvedeno, že je to nájemné i za červenec. Takto se řešily nájem, které nebyly zaplacené. Ty údaje by tam měly sedět, já už si to přesně nepamatuji za které to byly měsíce, dělalo se to všechno v září. Osobně jsem jim chtěl sdělit, že firma, kterou jsem vlastnil, že jsem přebíral firmu, že je zadlužená, že já ať chci nebo nechci, že to nemám z čeho platit, prostě jsem jim chtěl vysvětlit situaci tak jak byla, že si ze mě někdo udělal bílého koně. Konkrétně si nevzpomenu na společnosti, který jsem to vysvětloval, byla to Praha a okolí. Nevím kolik jsem utratil za pohonné hmoty. Uvědomoval jsem si, že jsem v podmínce, proto jsem chtěl všechno nějak řešit stylem, že se domluvíme na to, aby se podala nějaká insolvence, aby se to začalo kompletně řešit, že já jsem v tom nevině. Já nejsem znalý práv, když jsem se pokoušel podat insolveni tak jsem narazil na to, že když jsem chtěl podat insolveni tak mi bylo sděleno, že to není jen tak jednoduché, že nemůžu ze dne na den podat insolveni, to mi sdělili v Ostravě na soudě, když jsem se tam byl zeptat co k tomu potřebuji, bylo to chvíli, tak půl roku po přepisu. Nevím o tom, že bych byl stíhán ohledně účetnictví. Asi jsem byl odsouzen v roce 2009, věděl jsem jaké jsou mé povinnosti jednatele.

Svědkyň Hana Drnáková vypověděla, že my jsme platili obžalovanému, bylo to do GBR, on tam byl jednatelem, to bylo tenkrát dopisem, že je tam jednatel, takže se bude posílat nájem na něho a tak jsme to posílali a o nic jsme se nestarali. Číslo účtu nám sdělil pan Chlebík jestli dopisem nebo ústně, to už nevím. V tu dobu jsme tam byli tři nájemníci, tedy já, paní Růžicková a paní Davidová. Já jsem mu to platila složenkami přes poštu a o víc jsme se nestarali, já jsem ho viděla asi 2x. Přišlo nám dopisem od pana Šotka, že to máme platit jinak, tomu jsme myslím platili v hotovosti jeden nájem a pak nám to posílala paní Šocová, sdělila nám číslo účtu, byla tam jednou nebo 2x, takže jsme to platili zase jí na účet, já zase složenkami. Vodu jsme tenkrát platili v nájmu a elektřiku jsme platili jen společných prostor, jinak jsme měli všichni svůj elektroměr. Oni nám přišli odpojit elektroměr ze společných prostor, to nefungovalo několik měsíců. Vodu nám taky odpojili, že to obžalovaný taky neplatil, nájemníci jsme se domluvili, že zaplatíme ten dluh 5.000,-- Kč s tím, že mu nebudeme platit jeden nájem. Na vodárně jsme se pak domluvili, že to budeme platit přímo jim sami. Asi od roku 2009 elektřiku a vodu si platíme sami přímo rozvodným společenstvem, ne v nájmu. Teď je nový majitel pan Pšenica. Obžalovaný přišel v červenci nebo srpnu 2007, od té doby jsme platili jemu. Když nám to obžalovaný říkal, že je nový majitel, tak jsme u toho byly všechny tři. Víme, že to paní Davidová platila přes účet, posílali jí to syn nebo dcera.

Svědkyň Hana Růžicková vypověděla, že pan Chlebík přišel jako jednatel firmy GBR, 3x si pro nájem přijel osobně, bylo to v roce 2007 a to asi červenec, srpen, září a potom nám dal číslo účtu a peníze se posílaly na účet. Nejdřív tam byla elektřika za společné prostory a voda, ale on to pak neplatil, takže jeden měsíc jsme neplatili nájem, abychom doplatili tu vodu a pak už si vodu platil každý sám vodárnám a elektřinu si za každý byt platil každý sám, to se neplatilo v nájmu. V nájmu byly jen ty společné prostory. Nepamatuji si ani přibližně kdy byla změna s tou vodou. Číslo účtu kam máme posílat nájemné nám dal pan Chlebík, vyvěsil to v chodbě. Potom přijeli od soudu nějaká paní

přišla, že budeme nájem platit jim, to nebyla paní Šocová, to ještě žila paní Davidová. Ještě před paní Šocovou se jeden nebo dva nájemny posílaly jednomu pánovi, byl to pan Šotek. V současné době je nový majitel pan Pšenica.

Obsahem spisu jsou dále listinné důkazy, ke kterým soud přihlíží. Jde zejména o doklady o převzetí nájemného obžalovaným za měsíce červenec, srpen, září 2007. Dále pak výpis z účtu Volksbank vedený na jméno obžalovaného, kde jsou evidovány další platby nájemného, výpis z obchodního rejstříku, sdělení insolvenční správky, prohlášení konkurzu, exekuce vedené na obžalovaného, sdělení likvidátora společnosti, usnesení o zrušení společnosti likvidací, rejstřík trestů obžalovaného a jeho předchozí odsouzení, zejména pak spis OS Bruntál sp.zn. 3T 51/2009.

Po vyhodnocení výše uvedených důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu ve smyslu § 2 odst. 5,6 tr. řádu dospěl soud k jednoznačnému a přesvědčivému závěru bez důvodných pochybností, že obž. Libor Chlebík se dopustil jednání jak je popsáno výše. Obžalovaný popsal skutkovou situaci, uvedl, že koupil společnost GBR stav s.r.o., kde byl nadále jediným jednatelem, ale až poté se dozvěděl o tom, že společnost má dluhy, domníval se tedy, že předchozímu vlastníkovi paní Němcové posloužil jako bílý kůň, ale žádné kroky k nápravě nečinil, zejména nepodal trestní oznámení pro podvod nebo podobně. Uvedl, že nějaké doklady si vyžádal finanční úřad a že se domníval, že ten to bude sám šetřit. Dále pak přiznal, že nájemné za několik měsíců od všech tří nájemců převzal v hotovosti, což koresponduje s listinnými důkazy, že nájemné převzal v hotovosti za měsíce červenec, srpen, září 2007. Dále si pak obžalovaný zřídil svůj soukromý účet jako fyzická osoba u banky Volksbank a nájemcům sdělil, že na tento účet mají posílat nájemné. Toto potvrzují svědkyně Crháková a Růžicková, že obžalovaný jim sdělil číslo účtu, kam mají peníze posílat. Dále pak z výpisu z účtu vyplývá, že nájemci nájemné ve stanovené výši řádně hradili, ovšem obžalovaný si tyto peníze ponechával pro svoji potřebu. Pokud se hájil tím, že takto postupoval proto, aby mohl z těchto peněz platit služby spojené s užíváním bytů v domě, tak tomu nelze zcela přisvědčit, neboť svědkyně Crháková a Růžicková uvádí, že nebyla placena voda a elektřina ze společných prostor, proto pak došlo k té změně, že vodu si platil každý nájemník sám a osvětlení společných prostor nefunguje. Soud se tedy zabýval obhajobou obžalovaného, že prý nejednal v podvodném úmyslu, nic méně z provedeného dokazování vyplývají jiné skutečnosti. Dle výpovědí svědkyň obžalovaný neplatil vodu a elektřinu ze společných prostor, tedy nejednal v úmyslu, jak sám uvedl, ve prospěch nájemců bytů, ale ve svůj prospěch se zjištěným úmyslem. V tomto směru je také obhajoba obžalovaného vyvrácena zjištěním množství exekucí, které proti obžalovanému byly vedeny u společností Kooperativa pojišťovna, Městský úřad Šternberk, Celní úřad Prostějov, GE Money Bank, takže obžalovaný mohl důvodně předpokládat, že s penězi na svém účtu nebude moci disponovat, ale že tyto budou zajištěny prostřednictvím exekuce. Peníze měly být správně placeny na účet společnosti a z tohoto pak měly být hrazeny dluhy společnosti. Pro předlužení společnosti pak bylo nejdříve rozhodnuto obchodním soudem o zrušení společnosti likvidací a následně pak byl na společnost prohlášen konkurz a byla stanovena insolvenční správky. Za těchto důkazních okolností je zřejmé, že nájemci řádně platili nájemné na účet, který jim sdělil obžalovaný jako jednatel společnosti, která byla vlastníkem předmětného domu, kdy však peníze nebyly užity ve prospěch vlastníka domu a obžalovaný je takto zpronevěřil, neboli použil ve svůj prospěch, když peníze byly zabavovány prostřednictvím exekuce a částečně dle tvrzení obžalovaného je používal na benzín při cestách po republice údajně v zájmu společnosti GBR stav, ovšem toto nebylo nijak doloženo nákupem PHM nebo doklady o provozu služebního

vozidla. Na úmysl obžalovaného také možno usuzovat z toho, že nájemkyním sdělil, aby peníze posílaly na jeho účet a nikoliv na účet společnosti (což ovšem nájemkyně nemohly vědět a je to jeden z dílů mozaiky svědčících o nekalém úmyslu obžalovaného). Obžalovaný tak spáchal přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1,3 tr. zákoníku s ohledem na celkovou výši škody 259.293,-- Kč.

Trest byl obžalovanému uložen podle § 206 odst. 3 tr. zákoníku.

Při ukládání trestu soud přihlédl k ust. § 39 tr. zákoníku a hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, přihlédl k osobním rodinným, majetkovým a dalším poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnost jeho nápravy, k jeho chování po spáchání skutku. Přitom hodnotil význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, osobu pachatele, míru jeho zavinění a pohnutku. Obžalovaný se v podstatě ke spáchání skutku doznal, popsal rozhodné skutkové okolnosti, uvedl, že nájemné buď vybral v hotovosti nebo si ho pak nechal posílat na svůj soukromý účet, což je možno hodnotit jako polehčující okolnost doznání, nic méně jeho obhajoba, že takto chtěl zajistit placení služeb byla vyvrácena provedeným dokazováním a dále pak je zcela zřejmé, že nájemné mělo být placeno ve prospěch vlastníka nemovitosti, nikoliv obžalovaného jako jednatele. Výpověď obžalovaného tedy není plnou polehčující okolností ve smyslu doznání. Obžalovaný tedy jednal v úmyslu přímém, musel si být vědom všech důsledků, tak jak poukazoval státní zástupce na jeho předchozí odsouzení pod bodem 2 rejstříku trestů, tak měl zkušenosti s vedením účetnictví společnosti. V rejstříku trestů má celkem čtyři záznamy o předchozích odsouzeních. Odsouzení OS Olomouc sp.zn. 6T 101/2011 je z doby po spáchání skutku a navíc je již zahlazeno. Šlo však o majetkovou trestnou činnost. Nově se pak již jako přitěžující okolnost nehodnotí odsouzení OS Olomouc sp.zn. 2T 1/2009 pro § 125 odst. 1 tr. zák. a OS Bruntál sp.zn. 3T 51/2009 pro výtržnictví a ublížení na zdraví, kde mu byl uložen souhrnný podmíněný trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců s podmíněným odkladem do 23.07.2011. Na toto odsouzení se vztahuje amnestie s účinky zahlázení. Na obžalovaného je tedy nutno nově pohlížet tak, jako by nebyl soudně trestán z hlediska přitěžující okolnosti, ale jen v rámci osoby obžalovaného se hodnotí, že má sklony k páčání různorodé trestné činnosti. Dále pak je nutno hodnotit dobu páčání skutku a to téměř čtyři roky, výši škody, která je zhruba v polovině sazby a celkový nezájem obžalovaného řešit vzniklou situaci poté, co koupil předmětnou společnost a zjistil její dluhy. Za těchto okolností pak nezbylo než ukládat trest pod jednou čtvrtinou sazby, nově však ne jako trest nepodmíněný, ale s podmíněným odkladem na přiměřenou zkušební dobu v dolní polovině sazby. Ohledně trestu pro obžalovaného nelze uvažovat tak, že když je ukládán trest nepodmíněný, tak je kratší, a naopak, když je ukládán trest podmíněný, tak, že je delší. Obecně s přihlédnutím ke všem zákonným kritériím se stanoví výměra trestu odnětí svobody a pak je možno uvažovat zda trest bude podmíněný nebo nepodmíněný. Ze žádného zákonného ustanovení nevyplyvá, že při úvaze o podmíněném trestu je nutno tento trest navýšit, neboť i podmíněný trest se v budoucnu může změnit na trest nepodmíněný a takto by byl v podstatě co do délky trestu zvýhodněn ten, komu byl hned uložen trest nepodmíněný. Dále pak bylo rozhodnuto o náhradě škody tak, že obžalovaný je povinen zaplatit insolvenční správce předmětné společnosti částku 254.769,-- Kč, tak jak byla uplatněna v trestním řízení, přičemž tuto částku nebylo možno navýšit o červenec 2007, neboť soud je vázán návrhem poškozeného. Poškozený tedy uplatnil částku 254.769,- Kč a nebylo možno přiznat více, i když ve skutkové větě byla výše škody upravena. Pokud poškozený

žádal úrok z prodlení, tak tento byl nepřesně vyčíslen, neboť poškozený žádá úrok z prodlení od právní moci rozsudku. Takto úrok nelze stanovit, neboť ve výroku rozsudku, tak, aby byl vykonatelný, musí být uvedena konkrétní výše úroku, přičemž teď není známo kdy rozsudek nabude právní moci a jaká bude výše úroku v tu dobu, proto ohledně úroku z prodlení byl poškozený odkázán na občanskoprávní řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě do 8 dnů od doručení k Okresnímu soudu v Olomouci, přičemž o odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Rozsudek může napadnout odvoláním státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je také možno podat proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být v uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány v rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen do odvolání uvést zda je podává být i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Okresní soud v Olomouci
dne 22.04.2013

Za správnost vyhotovení:
Jana Hrbatová

Mgr. Petr Bednář v.r.
samosoudce